

[Indenrigs- og boligministeren.]

vil betyde, at det grundlag, den skattepligtige indkomst, på hvilken skatterne skal lignedes her i landet, reduceres med et meget betydeligt beløb; hvor stort det er, er svært at sige, fordi man ikke kan sige noget om, i hvor vid udstrækning den enkelte skatteyder er i stand til at udnytte forhøjelsen fra 400 til 600 kr. Men hvis vi gik ud fra, at praktisk talt samtlige skatteydere havde mulighed for at udnytte en sådan forhøjelse, ville det betyde en reduktion af skattegrundlaget på et sted mellem 150 og 200 mill. kr., og man vil, tror jeg, kunne indse, at det ville medføre et meget betydeligt skattetab.

Jeg takker som sagt det høje ting for den velvillige behandling, det har givet lovforslaget, og jeg håber, at forhandlingerne omkring afskrivningsreglerne, som altså skal føres i et udvalg, vil føre til et resultat, om hvilket alle vil kunne samles. Jeg henleder opmærksomheden på, at finansministeren allerede i det andet høje ting, hvad der fremgår af betænkningen fra folketingsudvalget, har givet tilsagn om en forhandling angående hele denne sag, inden den pågældende tekstanmærkning til finansloven for 1951—52 endelig skal vedtages.

P. N. Petersen (Røjle): I anledning af den højtærede indenrigsministers udtalelse om, at det også vil berøre kommunerne, må jeg ærlig talt tilstå, at jeg for mit vedkommende på nærværende tidspunkt ikke er i stand til at se, hvordan det skulle være tilfældet, når kommunerne udskriver skatterne efter behovet. Men det kunne jeg måske få nærmere oplysning om af den højtærede minister.

Iøvrigt anerkender vi jo alle de bestræbelser, der er udfoldet fra regeringens side, og ikke mindst af den højtærede finansminister, for at sanere vort pengevæsen, og jeg forstår tildels også de betragtninger, ministeren gjorde gældende i så henseende. Men ved en sådan sanering skulle der jo helst være en linie, og denne linie mener jeg at man har brudt ved denne lejlighed, for det bliver en byrde af mere tilfældig og vilkårlig karakter, der vedblivende kommer til at hvile på de pågældende. Jeg synes, vi i denne forbindelse må se bort fra disse bestræbelser, og jeg kan ikke se andet, end at en beskeden forhøjelse fra de 400 kr. til 600 kr., som har været nævnt, meget vel lader sig forsvare, også på baggrund af de bestræbelser, der iøvrigt må og skal finde

sted, for at vi kan gennemføre en sanering af vort pengevæsen.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Til det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) vil jeg gerne have lov til først og fremmest at sige, at den omstændighed, at kommunerne udskriver skatten efter behov — hvad jeg er enig med ham i at de gør —, betyder ikke, at skatterne ikke bliver højere, når forsikringsfradraget forhøjes. Det grundlag, på hvilket kommunerne efter behovet skal udskrive skatten, bliver mindre ved, at fradraget bliver højere, og altså må skattebeløbet af hver skattepligtig krone blive højere, medmindre kommunernes behov går ned, hvad der desværre ikke i øjeblikket er nogen grund til at tro.

Jeg vil med hensyn til det ærede medlems stilling til forsikringsfradraget i det hele taget sige, at jeg indrømmer, at det er en urimelighed, at dette fradrag ikke er blevet forhøjet. Det burde være sket i mere gyldne år. Må jeg have lov at tilføje, at der er mange urimeligheder i den gældende skattelovgivning, som burde have været ændret. Det burde også være sket på et tidspunkt, hvor man ikke stod og stirrede landets økonomiske fallit i øjnene. Den nuværende økonomiske situation tillader efter min opfattelse ikke, at man foretager ændringer i skatteloven, hvorved der finder en nedsættelse af skatterne sted, al den stund denne høje rigsdag har haft mange vanskeligheder og gjort sig mange bestræbelser for at finde en rimelig og rigtig beskatning til pengesaneringsens opfyldelse. Hvis man havde tænkt på det, burde man have behandlet denne sag i forbindelse med den skattelovgivning, der blev gennemført for en halv snes dage siden, så at der kunne være taget hensyn til det ved udarbejdelsen af hele skattebuketten under eet. Jeg tror derfor, jeg må sige på den fraværende finansministers vegne — men med de bedste personlige forhåbninger til fremtiden —, at ved denne lejlighed vil forsikringsfradraget ikke kunne forhøjes.

P. N. Petersen (Røjle): Den højtærede indenrigsminister må undskylde mig, at jeg ikke er i stand til at fatte den forklaring, ministeren har givet på, at en forhøjelse af skattefradraget for forsikringsbeløbet vil medføre en forhøjelse pr. krone af de kommunale skatter. Forholdet er jo nu engang det, at når en kommune bestemmer sig til at udskrive et beløb på f. eks. $\frac{1}{2}$